

PIENIEK (8) *sb m*

-e- (8), [-ę-].

Pierwsze e jasne; drugie e prawdopodobnie jasne (jak w -ek).

sg N pieniek (6). ◇ G pieńka (1). ◇ L pieńku (1). ◇ [pl I pieńki.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII – XIX w.

Dem. od „pień” (8) :

1. *Od znaczenia podstawowego; cervix Mącz (3) : Cervix, Pieniek od którego lie latorofli pułczząya. Mącz 50b.*

Wyrażenia: »pieniek szczepny« (1): Bigemmis furculus, Rofczkă máyac rowne duże odnofzki/ od pieńka łzczepnego pochodzące. Mącz 143b.

»pieniek winny« (1): Crus vitis, Pieniek winny/ mácycá. Mącz 69c.

2. *Fragment pnia drzewa ściętego przy ziemi lub klocek drewniany; codex, trunculus Mącz (5) : Trunculus, Pieniek. Mącz 467a, 58c; Widziałem/ pry/ pod lásem miłą Mátkę Bożą. [...] Na pieńku nowociętym/ ná cudnym págorku. KlonWor 46.*

W porównaniu (1): Nanus, Kárzeł/ Máły/ krótki mężyk by pieniek. Mącz 240d.

Przen: obelż. O człowieku niskiego wzrostu (1) : Pumilio, Pieniek/ karzeł Mącz 309a.

a. *[Przedmiot wykonany z drewna; przen: o figurze świętego:*

Szereg: »pieniek a strugałka«: Ach czegofz cię dobrego pięń nauczy. Ach porzućcie W. M. delicie/ proznowanie/ niezafadzayćie łwych mieśc pięńki/ á ftrugałkami malowanymi: opowiadaićie Ewangelią ConfLutom av.]

Synonimy: 1. macica; 2. odziemek, pniaczek.